

Rigspolitichefen fører statistik over antallet af personer, som har søgt om asyl, fordelt på ansøgningssteder.

Det fremgår af statistikken for 2001, at 7.171 personer indgav ansøgning om asyl på et af de ansøgningssteder, der ikke anses for at være et grænseansøgningssted. 3.182 personer indgav ansøgning om asyl på et af de ansøgningssteder, der anses for at være et grænseansøgningssted.

Ifølge en foreløbig opgørelse over antallet af personer, som har søgt asyl i perioden fra januar 2002 til og med oktober 2002 fremgår det, at 2.492 personer indgav ansøgning om asyl på et af de ansøgningssteder, der ikke anses for at være et grænseansøgningssted. 1.241 personer indgav ansøgning om asyl på et af de ansøgningssteder, der anses for at være et grænseansøgningssted.

Det fremgår således af statistikken, at størstedelen af asylansøgerne først indgiver ansøgning om asyl efter indrejsten i Danmark.

De asylansøgere, der først indgiver ansøgning om asyl efter indrejsten, har ofte hverken rejseudokumenter eller identitetspapirer på sig, hvilket vanskeliggør myndighedernes efterforskning af deres sag. I en del tilfælde er de pågældende asylansøgere bragt til Danmark af menneskesmuglere, der har pålagt de pågældende at holde deres rejserute skjult for de danske myndigheder. I den forbindelse vælger eller pålægges de pågældende asylansøgere ofte først at indgive ansøgning om asyl efter indrejsten i Danmark – i visse tilfælde først efter en ikke helt kort periode – således at myndighederne ikke uden asylansøgerens oplysning herom eller nærmere efterforskning kan blive bekendt med, fra hvilket land de pågældende er indrejst i Danmark.

I asylsager er det ofte af betydning for afgørelser om f.eks. overførsel til et andet EU-land efter Dublin-konventionens regler eller om afvisning til et sikkert tredjeland, jf. udlændingelovens § 48 a, eller for mulighederne for udsendelse efter endeligt afslag på asyl, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2, at asylansøgerens rejserute til Danmark er kendt af myndighederne.

I tilfælde, hvor asylansøgeren indgiver ansøgning om asyl ved indrejsten, vil myndighederne blive bekendt med, fra hvilket land den pågældende indrejser i Danmark, hvilket vil lette myndighedernes efterforskning af den resterende del af asylansøgerens rejserute til Danmark.

I tilfælde, hvor asylansøgeren først indgiver ansøgning om asyl efter indrejsten i Danmark, vil der ved afgørelser efter den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 10, nr. 1, særskilt skulle lægges vægt på, om asyl-

ansøgeren afgiver en troværdig forklaring til myndighederne om, fra hvilket land asylansøgeren er indrejst i Danmark, og om, hvorfor ansøgningen om asyl først er indgivet efter indrejsten. Dette gælder særligt i tilfælde, hvor der er forløbet en længere periode fra asylansøgerens indrejse i Danmark til dennes indgivelse af ansøgning om asyl.

Som anført i lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.2, har Arbejdsgruppen vedrørende udsendelse af afviste asylansøgere og udlændinge, der er udvist ved dom, i sin redegørelse fra oktober 2002 anbefalet, at madkasseordningen indgår som et fast element i den nye udsendelsesprocedure. Vil en udlænding, der er pålagt at udrejse af landet, ikke underskrive en erklæring om at medvirke til udrejsten – eller medvirker udlændingen efterfølgende ikke – indstiller politiet til Udlændingestyrelsen, at madkasseordningen skal finde anvendelse for udlændingen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 10, nr. 2, skal Udlændingestyrelsen således, medmindre særlige grunde taler derimod, bestemme, at en udlænding, der er omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3 (asylansøgere m.v.), ikke skal have dækket sine udgifter til underhold, men alene skal modtage kost og logi i naturalier samt nødvendige sundhedsmæssige ydelser, såfremt politiet drager omsorg for udlændingens udrejse, og udlændingen ikke medvirker hertil, jf. udlændingelovens § 40, stk. 3, 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 9, nr. 7, idet anvendelsen af madkasseordningen i de nævnte tilfælde dog er skærpet, således at Udlændingestyrelsen nu *skal* træffe bestemmelse om anvendelse af madkasseordningen, medmindre særlige grunde taler derimod, jf. ovenfor, hvor Udlændingestyrelsen efter den gældende bestemmelse *kan* træffe sådan bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 10, nr. 2, omfatter både afviste asylansøgere og udlændinge, der er udvist ved dom, jf. dog nedenfor.

Bestemmelsen omfatter derimod ikke udlændinge på såkaldt tålt ophold, dvs. udlændinge, der har fået afslag på en ansøgning om asyl, men som ikke kan udsendes (tvangsmæssigt) af landet, jf. udlændingelovens § 31, medmindre der er mulighed for at udsende udlændingen til et tredjeland, og udlændingen ikke medvirker hertil, jf. udlændingelovens § 40, stk. 3, 1. pkt. Dette gælder også udlændinge på såkaldt tålt ophold, der samtidig er udvist ved dom.

Den foreslåede bestemmelse finder endvidere ikke anvendelse over for udlændinge i udsendelsespositi-